

ระเบียบสภावิจัยแห่งชาติ

ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย

พ.ศ. 2550

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสภावิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ.2525 ให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 11 (12) และ (13) ประกอบกับมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติสภावิจัยแห่งชาติ พ.ศ.2502 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภावิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และประกาศคณะกรรมการวิจัยและนวัตกรรมบันทึกไว้ในราชกิจจานุเบกษา ณ วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 คณะกรรมการบริหารสภावิจัยแห่งชาติจึงทรงพระ恩准ให้ตราเป็นพระราชบัญญัตินี้ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสภावิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ. 2550”

ข้อ 2. ระเบียบฉบับนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ 3. ให้ยกเลิกระเบียบสภावิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยการอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย พ.ศ.2525

ข้อ 4. การอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยตามระเบียบนี้จะต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(1) เพื่อสนับสนุนให้นักวิจัยไทยและนักวิจัยชาวต่างประเทศทำการวิจัยร่วมกันโดยใกล้ชิดยิ่งขึ้น และมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญทางวิชาการ

(2) เพื่อเป็นการส่งเสริมการวิจัยในประเทศไทยให้ก้าวข้างหน้ายิ่งขึ้น ประเทศไทยจะนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

(3) เพื่อความมั่นคงของประเทศไทยทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(4) เพื่อกำกับดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและผลประโยชน์ที่ประเทศไทยควรจะได้รับ

ข้อ 5. ในระเบียบนี้

“การวิจัย” หมายถึง การศึกษาค้นคว้า สำรวจ บุคคล วิเคราะห์ หรือทดลองไม่เพียงแต่เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและความรู้ใหม่ เพื่อนำไปตั้งกฎ ทฤษฎี หรือเพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติเท่านั้น แต่เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ที่ลุ่มลึกหรือเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าในสิ่งที่วิจัยนั้นด้วย

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

“นักวิจัยไทย” หมายถึง นักวิจัยสัญชาติไทยที่ร่วมทำการวิจัยกับนักวิจัยชาวต่างประเทศ อาจารย์มหาวิทยาลัยที่ให้คำปรึกษา นักวิชาการ และหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานให้ร่วมทำการวิจัยหรือให้ความร่วมมือแก่นักวิจัยชาวต่างประเทศ

“นักวิจัยชาวต่างประเทศ” หมายถึง นักวิจัยที่ไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งมีภูมิลำเนาต่างอยู่ในต่างประเทศหรือในประเทศไทย และประสงค์จะทำการวิจัยในประเทศไทยเป็นรายบุคคล หรือเป็นคณะ

ข้อ 6. ให้เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติรักษาการ ให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศและข้อกำหนดสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อระเบียบนี้

ในการนี้ที่มีปัญหาการตีความเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแห่งชาติมีอำนาจวินิจฉัยข้อใด

หมวดที่ 1 บททั่วไป

ข้อ 7. การวิจัยตามที่กำหนดในระเบียบนี้ต้องประกอบด้วยลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือหลายลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) เป็นการวิจัยเพื่อประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย มิใช่เพื่อประโยชน์ของฝ่ายผู้ทำการวิจัยเท่านั้น
- (2) เป็นการวิจัยตามหลักสูตรของการศึกษาขั้นปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือหลักปริญญาเอกของนักศึกษาชาวต่างประเทศ
- (3) เป็นการวิจัยตามโครงการความร่วมมือหรือความช่วยเหลือระหว่างรัฐบาลหรือสถาบันต่างประเทศกับรัฐบาลหรือสถาบันในประเทศไทย

ข้อ 8. นักวิจัยชาวต่างประเทศแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

ประเภทที่หนึ่ง คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย ภายใต้โครงการความช่วยเหลือหรือโครงการความร่วมมือกับรัฐบาลไทย

ประเภทที่สอง คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยตามโครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลไทยกับหน่วยงานต่างประเทศ โดยมีหนังสือรับรองพร้อมทั้งมีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือร่วมกันจากหน่วยงานนั้น

ในกรณีที่มีนักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย ภายใต้โครงการวิจัยของหน่วยงานของรัฐบาลหรือสถาบันการศึกษาของรัฐในประเทศไทย จะต้องมีหนังสือรับรองจากหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษานั้นด้วย

ประเภทที่สาม คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยตามหลักสูตรของการศึกษาขั้นปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือหลังปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ*

ประเภทที่สี่ คือ นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย และมีคุณสมบัติแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในประเภทที่หนึ่ง ส่อง และสาม

ข้อ 9. การวิจัยของนักวิจัยชาวต่างประเทศจะต้องมีนักวิจัยไทยร่วมทำการวิจัยหรือเป็นที่ปรึกษา แต่นักวิจัยชาวต่างประเทศอาจขอทำการวิจัยฝ่ายเดียวได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในคุณพินิจของสำนักงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 10. ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการวิจัยในประเทศไทย นักวิจัยชาวต่างประเทศจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าวดังนี้

นักวิจัยชาวต่างประเทศที่หนึ่ง จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด

นักวิจัยชาวต่างประเทศที่สอง จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายบางส่วนหรือทั้งหมด ตามที่กำหนดในข้อตกลงความร่วมมือ

นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สาม และ สี่ จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดรวมตลอดทั้งค่าตอบแทนสำหรับนักวิจัยไทย ค่าใช้บริการห้องทดลองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้ช่วยในการวิจัย (ถ้ามี) เว้นแต่ในกรณีที่มีหน่วยงานไทยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายแทน

ข้อ 11. ให้เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารสถาบవิจัยแห่งชาติเป็นผู้กำหนดค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ข้อ 12. นักวิจัยชาวต่างประเทศรายใดที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือไม่ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ ตลอดจนแผนการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการ สำนักงานสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะระงับการอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทยต่อไป

ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศมีพฤติกรรมที่อาจจะเป็นภัยต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม หรือความมั่นคงของประเทศไทย สำนักงานสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะระงับการอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทยต่อไป

* มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทย ที่เปิดรับนักศึกษาต่างชาตินามศึกษาและต้องทำการวิจัยตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ต้องส่งรายชื่อนักศึกษาและโครงสร้างวิทยานิพนธ์ให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติรับทราบ พร้อมทั้งต้องคุ้มครองการวิจัยของนักศึกษาต่างชาติไม่ให้เกิดผลกระทบด้านลบและเกิดความเสียหายต่อประเทศไทย ทั้งนี้ให้หมายรวมถึงสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาด้วย

หมวดที่ 2

การขออนุญาตเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ 13. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศติดต่อขอรับอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทยและแบบคำขออนุญาตทำการวิจัย (NRCT-01) จากสำนักงาน

ข้อ 14. ในส่วนของนักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่หนึ่ง ให้หน่วยงานไทยที่เป็นเจ้าของโครงการร่วม แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับนักวิจัยชาวต่างประเทศตามแบบ นด/1 ให้สำนักงานทราบภายใน 15 วัน นับจากวันเริ่มทำการวิจัย

ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สอง สาม และสี่ ส่งเอกสารดังต่อไปนี้ ต่อสำนักงานเพื่อขออนุญาตล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 90 วัน ก่อนวันที่จะเริ่มทำการวิจัย

- (1) คำขออนุญาตทำการวิจัย
- (2) หนังสือรับรอง

ข้อ 15. ในการถือที่นักวิจัยชาวต่างประเทศอยู่ในประเทศไทยขณะที่ยื่นคำขออนุญาตทำการวิจัย จะต้องไม่เริ่มทำการวิจัยจนกว่าจะได้รับหนังสืออนุญาตจากสำนักงาน

ข้อ 16. เมื่อสำนักงานอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย ได้แล้ว ให้นำหนังสืออนุญาตไปขอรับการตรวจลงตรา (Visa) ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-immigrant) เพื่อเข้าประเทศไทย ณ สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทย

ข้อ 17. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศอยู่ในประเทศไทยขณะที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้ไปรายงานตัวด้วยตนเองต่อสำนักงานหรือผ่านทางอินเตอร์เน็ตภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งอนุญาต เพื่อลงทะเบียน (ตามแบบ NRCT-02) และรับบัตรประจำตัวนักวิจัยชาวต่างประเทศ และหนังสือรายงานตัวของสำนักงานถึงนักวิจัยไทยและ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามที่สำนักงานกำหนด

หมวดที่ 3

การรายงานตัวและการชำระค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ข้อ 18. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศรายงานตัวด้วยตนเองต่อสำนักงานหรือผ่านทางอินเตอร์เน็ตภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยหรือวันที่ได้รับหนังสือแจ้งอนุญาต เพื่อดำเนินการลงทะเบียน (ตามแบบ NRCT-02) รับบัตรประจำตัวนักวิจัยชาวต่างประเทศ และรับหนังสือรายงานตัวของสำนักงานถึงนักวิจัยไทย และหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 19. นักวิจัยชาวต่างประเทศประเภทที่สามและสี่ จะต้องชำระค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์จำนวน 10,000 บาทต่อ 1 โครงการ

สำนักงานจะคืนค่าประกันการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ให้แก่นักวิจัยชาวต่างประเทศ เมื่อได้รับรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์แล้ว

ข้อ 20. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศรายงานตัวต่อนักวิจัยไทยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการวิจัย

หมวดที่ 4 การวิจัยในประเทศไทย

ข้อ 21. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศทำการวิจัยตามแผนการวิจัยที่ได้เสนอไว้ และปฏิบัติตามระเบียบของสำนักงานและระเบียบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 22. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแผนการวิจัย ให้แจ้งสำนักงานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 60 วัน ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ 23. ในระหว่างการวิจัย ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งรายงานความก้าวหน้า (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ตามแบบ NRCT-03 ให้สำนักงานและนักวิจัยไทย ตามระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด

หมวดที่ 5 การขออนุญาตขยายเวลาการวิจัย

ข้อ 24. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศยื่นคำขออนุญาตขยายเวลาการวิจัยต่อสำนักงาน (ตามแบบ NRCT-04) ล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 60 วัน ก่อนจะสิ้นสุดเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ทำการวิจัยในประเทศไทย

การพิจารณาอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศขยายเวลาทำการวิจัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสำนักงานร่วมกับหน่วยงานไทยที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 25. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศเสนอรายงานสรุปผลการวิจัยที่ผ่านมา (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) และแผนการวิจัยในช่วงที่ขอขยายเวลาต่อสำนักงานตามแบบ NRCT-04 เพื่อประกอบการขออนุญาตขยายเวลาการวิจัย

ข้อ 26. เมื่อยุติการวิจัยในประเทศไทย ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งรายงานสรุปผลการดำเนินงาน (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ตามแบบ NRCT-05 ต่อสำนักงานและนักวิจัยไทยภายใน 1 เดือนนับจากวันที่ยุติการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ 27. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศมอบตัวอย่างที่ศึกษาหรือเก็บมาได้ในระหว่างการวิจัยพร้อมกับรายงานสรุปผลการดำเนินงานให้กับสำนักงานและหรือหน่วยงานที่สำนักงานเห็นชอบ

ข้อ 28. ในกรณีที่นักวิจัยชาวต่างประเทศมีความจำเป็นต้องนำตัวอย่างการวิจัยไปศึกษาทดลองในต่างประเทศ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนนำตัวอย่างการวิจัยออกจากประเทศไทย

ข้อ 29. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย) ตามแบบ NRCT-06 จำนวน 1 ชุด พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูล (CD) ให้สำนักงานภายในระยะเวลา 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ยุติการวิจัยในประเทศไทย

ในกรณีที่จำเป็น นักวิจัยชาวต่างประเทศอาจขออนุญาตขยายเวลาการส่งรายงานตั้งแต่คราวได้ ห้ามร่วมแล้วไม่เกิน 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ยุติการวิจัยในประเทศไทย

ข้อ 30. นักวิจัยชาวต่างประเทศที่เคยได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำการวิจัยในประเทศไทย ต้องส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ของโครงการครั้งหลังสุด ก่อนขออนุญาตทำการวิจัยครั้งใหม่

สำนักงานอาจอนุญาตให้นักวิจัยชาวต่างประเทศทำการวิจัยในประเทศไทยมากกว่าหนึ่งโครงการในคราวเดียวกัน หากเห็นสมควร

ข้อ 31. ให้นักวิจัยชาวต่างประเทศส่งตัวพิมพ์พร้อม CD ที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผลการวิจัยของโครงการที่ได้รับอนุญาตให้สำนักงานอย่างละ 1 ชุด หลังตีพิมพ์ภายใน 3 เดือน

ข้อ 32. การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียนนี้ หรือผู้วิจัยไม่ปฏิบัติตามโครงการที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ส่งรายงานการวิจัยหรือเอกสารอื่น ๆ ภายในระยะเวลาที่กำหนด สำนักงานอาจมีคำสั่งให้ยุติการวิจัย

สำนักงานอาจระงับการทำวิจัยในประเทศไทยหรืออาจพิจารณาระงับการอยู่ในประเทศไทยของนักวิจัยชาวต่างประเทศโดยการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ 29 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2550

(ลงชื่อ)

ธีระ สุตะบุตร

(นายธีระ สุตะบุตร)

ประธานกรรมการบริหารสถาบันวิจัยแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวพรพิม ปัญญาวัฒนาพร)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 ว.